

Nasze myśli – Klan

Wszystkie nasze myśli urojone zagubione
Nasze sny i marzenia niespełnione
Odpływają coraz bledsze
Walą się na wskroś stężałe formy
Porastają pleśnią traw
A pomniki stoją spokojne
Skamieniałe widma upiorne
Chociaż mury kruszy czas
Ciągłe coś przychodzi coś odchodzi
Płacz albo śmiech
Coś umiera coś się rodzi
Coś przemija przemija
Ulatują w niebo nasze myśli
Nasze prośby nasze łzy
I nie wiemy po co jesteśmy
Wciąż nie wiemy dokąd idziemy
Tyle dni
Kołują myśli zgłodniałe sępy
Usypują góry z marzeń
Grzebią w kretowiskach wspomnień
I czekają co się zdarzy
Ogłuszają niemym krzykiem
Zamieniają się w kamienie
Boją się dźwięczącej ciszy
Choć dokoła jest milczenie
Nasze myśli nasze myśli
Kołują wciąż

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych